

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2790

"*Sköning*".

För frigo tjänstefolk sannt byns
allmänna tjänstens sättans skyddskårar,
hats männen och dockaren "sköning". Därmed
menas de gåvor i mot och dyrch som dessa
hugnades med framfördhet vid jid. I all-
mankhet bestodde de av brödkaker och rögel
av nöjebulag, smör eller ättle fläsk,
i bland val ålla tre slagen. Sådans "sköning"
frigo urbär tjänstni efterslutad tjänst
med sig hem som föda under fria veckan.

Matilde Johnson.
Löthy.

-2-

2790

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

Kyrkogrimm.

När man byggde en kyrka grävde man ut hål
och begravde där en levande häna eller en katt
och detta skulle bli orden Kyrkogrimm. Dan vakte
toden i kyrkan. Kyrkan byggdes över djuret.

Tredboz.

-3-

2790

3

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skattsgäne.

När man gjorde en enskatt lade man en
levande häna på den och harktade sin fjord
på henne. Hon vaktade skatten.

Den som ville lyfta enskatten skulle gå
av faständes och tigandes på magasinet,
så kunde han ta upp den.

Enging var det folk som sago en man
armar i skogen och de glittade som guld.

Men man tog efter det försvarn det.

När man så harktade istället över dem, blev
de till jungor.

Söderberg.

Blekinge & Kärr 2790

W. M. Åberg

Mitt. 1929.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hjälpet i Värje.

Fiska ål här många under den del av mätodens
di månens ås hiter och natten därjäri mark.

Dessa perioder kallas för "mörker".

Det finns många olika sätt att fanga ål på.

Nunna gör man det ju med de stora hollingsen
men men även de gamla metoderna har sin
beikvar. Numu användas mestadels de knutna ål-
uppsjöarna ("kommorna"), men dessutom tar man
ål med krab eller huggs den med Gustaf ("ljystka").

Det sistnämnda sker under tre former. Om
vintern huggs man hål på isen över endana ställen,
där lämplig hattun finns, och bearbetas hattun
med ljusket, till nogon åt åtta komma i vägen för
det, vilket man märker på skyrkningarna i skaffet.

Så tar man "jä blek", nära vattenytan huggs så jämn
att man kan se hattun och ålen och då huggs den. Det
kan ske ena med romutan lyse. I förra fallet är hjälpet
om efter nattens inbrott och förra använde man s.k. "förcved"
eller "blansved", som lypte bra och så upplyste hattun. 7, 7.

Tar man en ålhamn, "ålkanna", så hetyder det ofta,

5
2790

5

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMANNESARKIV

Löskärden.

Löskärden infäll mellan slätten och skörden.
Det var mest ask, asp och björk som skördades och
användes till fårfoder. Lösgrenarna hundrades
sammans i kälvar och sattes upp. Trorar.

J. J. Månum.

2790

6

Biskopsl.

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tän använde man endast halmkupper
och när man ville skatta kupperna miste
man därför också ihjäl linne, vilket omvägen
skedde med "kejsertär", detta gjorde att ho-
mungen omvägen hade en svag smak av kejsertär.

Blekinge Karta
2790

M.D. Tore Måndal

3) 1929

2790

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNEARKIV

Torvupptagningen.

Först tog man upp torvssatas torv: "skärtorv" och "klappstorv". Det första slaget skars helt enkelt upp med en spade av samma bredd som torvens och lades sedan upp till torkning, varefter den stockades och färdigtorkades.

Det andra slaget skaldes klappstorv blandade torvjord och vatten till en lämplig grått, som därefter hysades upp med sprutten och åstes ut i ett lagom tydigt lager på en jämn plats. där sörjan gick torka i solen. Innan dess hade man emellertid klappat till den med ett brädde och skurit den i bitar med långa knivar. Som färdigt sildes den: kektalits och arbetarna gingo bort till färjeläget.

7.7.

2790

Tjärbrunning.
(Bromma, lämna s:m).

I en backsluttning grävdes ett lutande hål eller
rätta ut en grav, ungefär form av ett hattkorg, med
en römma i bottenen på den, som redast övergick
i en tjäröma, vid vassända en tunna låg på botten
och i vass tub tjäransommer. Tjärdalen fylldes
med smidugge ned av tallstabbar, som sedan
töcktes med jord. Överst apprättades det eld på
nedan och där insprövades pipor på en blishål,
kring vilken färs omvägt man häppte till med jord.
Med denne hål möjlig gjordes nu luft tillförseln,
så att elden kunde ligga och prima". När så tjärans
tag slut, släcktes elden, och men tag varar på de
bildade fräkolen, som användes i smedjor.

J. J.

9 1929
Mjölkfondens
2790

Kare

Fiskens färsning.

ppm 1929

LÄRAREN
FOLKET

FOLKET

- Läraren töcknades på sitt i allmänhet, efter att man saltat lite grann på dem. Detta skulle fås med sill. Dessutom var det ju vanligt med "spagosill" d.v.s. sill som saltades ned och åt så. Drygoldsill användes färre minne än nu.

Torsken är en vändbar i mindre mer s i.
den saltades mer i koggar och försådes sa'.

Gumkorna var bra i de minader då Torsken
var dålig, alltså maj, juni, juli och augusti, också
de saltades mer.

J.T.

¹⁰

2790

¹⁰

Bete vid fiske.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESAVDELNING

Till bete användes i allmänhet "fakki," sill
eller mask. Att sätta bete på brukarna kallas
att "stricka brok."

Fakken lever närmaständena på grunt
vatten, den fängas i allmänhet med "ö", som
består av en "kalo" av läpp, d.v.s. en stuk, på
mitt och flankeras av två armar av räckväv
eller fint garnet gjort. Längst nere slutar stulen
i en vinkel botten, (eller på annat sätt tunnare),
som genomslipper vattnet men kvarhänger faken.
I nedre hanten hade man tvingader fästa, för
att "öra" skulle glida fram längs ~~söder~~ sja-
botten.

7.7.

" 2790

11

Vassen i Tess.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESAKTIV

Tess tavlygningens av sjön Tess, ägde därför vinteren en jämförbar annanlig skörd av röd, som användes till takbeklädnad. Täppi gård som hade kårschifte hade också rödskifte, ståne eller nimbie. Nåvärvis blivit så tjock att den här, gav man sig i väg, försedd med spåra och halmkuntar. Detta använde man "plejlatrökad" halm, eftersom den var längre och mindre sinderhållig. Så skar man av vassen utefter ires och hundrade den samman i kökar, som byphundas med "halmvajar". Röret röknades liksom såd i trövar och halvtrenor om resp. 30 och 10. Då en 30 är sedan bestingade den ett pris av 1,50 per tröve, nu c:a 5 kr.

"Tess" = sär omställ prisat, "röd" = det av -
huggna och på taken liggande.

I hundis eller hirs man använde hede; allminkelh
en prisat hundis med tre pinnes för att taga
det med sig och lägga det vid ena sidan.

12

2790

LYNOS UNIVERSITET
STUDIUM UNIVERSITATIS

12

Röntakens i Lister's bd.

Röntakens töcktes av särskilda "töcknar", som
 knappast hörde röda sig något omvälvande under
 den varma solen. Röret utbuddes på de å
 de vinkeljämna "spommor" liggande "leptona" med
 båjars nerifris, så att näst i över laget gick lite
 följd det nedre. Fyra lager känds fast medelst
 låga harselkäppar och björkvidjor. Sådana
 salufördes fördem på marknaden hantvis,
 björkvidjorna i buntar om 100 stycken. Överst
 upps "lyggades" sen taket med halm och även
 denna lades tunga, vinkeljämna "lyggatian",
 vilken användes man i allmänhet galvaniseras stål-
 träd i st. f. björkvidjor och "cementerade" lygg-
 atian i st. f. halmlyggning.

Täcknum använde en särskild nefflad "täckspale"
 till att slå näst frammed, och i allmänhet trastegar,

För användes också halmtak, då tog man
 "platta trädad" längshals och drog gur att näfse liknande
 redskap för att bli fri från smäckelmen. Som förfors
 sas vid läggning av röntak.

2790

Mål tidsordning?

13

Arbetsordning?

6 /
Flöckuden i sjön Väran. Slitter från höst?

LUND S UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

Först tavliggningens skräddade man en hel del
känt här i sjön Väran. Vattenståndet var om
somrarna mycket långt och ganska osöte fridigt
på de vattenfris eller nästan vattenfria delarna av
sjön. Nu ligger den del som kallas "graven" ganska
långt borta från sidorna varför man här vanligt
var borta hela dagarna b. s. log. där åt man
med förd mat eller också sändes någon dit med
vadens. Middag kahades på stället. Den första dagen
dog man i allmänhet kört och sändande det i
skräckan, varvid en räfsseki oratsvadade två
kvalar. Dagen efter skulle så kört härs upp,
enå inga histeras hundegå. Där ute och kört delvis
läg i vatten. Kugjär genast ej åt en dag vall, som
kallas för "åsarna", på vars toppt viojper gjör.
och hit upp härs kört i "huset" av mässinen
medan hundarna räpa runman och fybla i dem.
I sådana höga äror utbildade i T. Karlstad, Sv. all-
mogenslif. o.

Blekinge Skane

14

Tore Månsen

14

Mjöd. 1929 -

2790

LUND

FOLKMINNESARKIV

Övertor.

Om en floden nans' vinge råkarsnudda vid ens
bara huvud, så bli man skallig

Om man står i äpple i en larmhåla, så att det
blev genomburkt av roett och sengordet till en flicka, så
blev hon här i en.

Om gav ett kreatur in av sin svett på en härdhet,
så blev det en tillgivet.

Lägger man en tam harts roettiga sele på
en astyga säng blir den också tam.

I Stodonen är inte behalda, när de knura.

Inte alla äpplen akta plackas av ett träd utan
möjligher knas, annars blir det ungen god sköd nästa år.

Man lade matläst i bottens på "la-golvet", för
att inte valtarna skulle gå på söder.

Om man ville köpa ett djur och inte fick, så
kunde man haer ta ett par tre här av djuret och
med dem i sin ägo skulle man kunna hämmas på ägan
och göra djuret illa. Hur?

Tel. 729 Uppf. Tore Månsdotter 2790 15
Väster hdt
Norrström str

Örebro.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om gryttkälden ska hedes av vinden eller av
människohand preföras? så skulle det bli gott om
grytt nästa år?

Det blir åtta med grisen om en förmöning
avslutas i svinet.

Till man ha tva med svin, shall man gå och ta
mot i en svinvärde hos en som har tva med svin,
och ge den maten till sin egen gris. Det kallas
för att "ta turen".

Kví en ko skulle bli läkt" s.d.v.s biepas från
eftukälden, gav man henne vittlökh och rödlökh.

Ju längre varer en ko har vitt lökh i jumman,
desto härligare mjölkar är hon.

Ibyrönne och getabärsfrö skulle man ha
i kännan för att få smäckra.

14

2790

16

Gatan.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Inte har jag det
och inte vill jag ha det
men om jag hade det,
si inte ville jag mistat
för hela världen.

"Och skallig hund."

Ingen vill ha det
men alla ska bli det.

"Gammal"

LUND S UNIVERSITETS
FOKKMINNESARKIV

Mörtfisket i Växjö Lund.

Tore utdikningens avojas Växjö, fiskade
man en hel del mört i Terasens utlopp, Lundet.

Växjö eller: växjö fällde flersta gjädane
i blyn hade fiskerätter där, och brukade där
antingen själva eller hyrde ut dem. Omkring
den sjuåldre april kunde fisket haiga, för då
hägjade mörtens gå in. Men fängslede den
i "hämmer" (=ryssjor) som spändes ut mitt
i strömmen mellan Träpålar. Till att hindra
fiskar att gå fördi använde man s. k. "flaken"
d. v. s. på ett stavskellett flätade "isgärdar"
som sanktes ner i vattnet, det stod omsett
mot strömmen och gingo fin land ut till
ryssjastålarna. På så vis tvingades in den
mesta fiskens i fängstredskaper.

Mört var fär i en mycket enskild rätt i
lantbefolningens fast åtta; traktur. Den fä-
kades mest på apet, sen man Isalbat hitté på den och
ät den till hem.

Johan Johansson

18

2790

18

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNEARKIV

Vinterfiske.

När invjöns Team mellan Yrsne och Grönmåls -
togs 0:n i fjorden töcktes av is, ^{på vintern} en bekände man
hade gå ut och ~~kunja~~ ^{stöd} på denne och det kom stora
så mycket fisk för att snappa luft, att man
kunde foga sig till med båda händerna, Det
var mest sutare och gäddor men även annan in -
sjöfisk.

På havet däremot fiskade man med
ståndbrok. Man togg ^{två} bil i isen tillsammans
med varandra, Det ens nedslattes spack med reven
i lutande ställning, så att reven lades sätt kunde
hänga ner i det anden hålet, Kossarvända
levande bete (merkt mörkt) och fängstes ut -
spöktes havadsakligen av gäddor.

Johan Johansson,

19

2790

19

Fodervogn.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Först i tiden var det mycket vanligt att foden
inte rikkla till tills man släppte ut kreaturen
på värmen. Då gick man upp till alla möjliga
fodermödel, f. o. m. halvträdar runt manna och
fördrade upp. Numera är det vanligt att man
slög lyping och skar sänder det till hackelse,
varpå det blandades med halm, om sådant
finns.

Johan Jakansson.
Mäntspon

21

2790

LUND
FOLKMINNESARKIV
UNIVERSITETETS

20

7

Toedje - buk.
(Binkmåla, lämm s:n).

I Binkmåla föddes svedjebuk, kallat "rössla",
före ca 40 år sedan. Det föregick i allmänhet så här:
Man hugg murkogen på vintern och hantlög då grenarna
på de fällda träderna, varav stora delar man hugg till
timmer eller formved. Dgrenarna fingo så liga
och torke till mäns midsommar, då man breddde ut dem
i ett jämt lager och satte eld på dem. Sägster
härsketades jorden med glödader. Efter att
sattes så omkring midsommars potatis och rövar.
På hösten rödde man sen häg eller horn på
styrket bland potatisen eller rövarna och när man
sen tog upp dessa myllade man samtidigt ner
räden. Efter detta hösta års skörden, fick atycket
liga till betesmark och armen fingo är väete
då åter storhag.

Johan Bengtsson

21

2790

21

8

Svedje-henk.
(Ågerum, Åsarnaalstads s:m). LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Några få blad av hönor sedan fäckan svedje-henk, här kallat "isine-henk", här i trakten. Man höggs tändes på vintern, så frigo de bejga och töcke till på sensommaren eller hästen, då de brändes. Samma högtändes då isig och också därpå potatis och rövor. Släckta fick stycket leggi till hete och my skog växte ut i minijon upp. Om nätan är var där åter släckog..

Timmerträ skulle huggas i ny och helat i januari eller februari, förr då skulle det inte bli någas mask i träd.

John Wiktorsson

22

2790

22

Jaktbunt och jaktvidskepelse
(Gammlastops s:n).

Om man hänger upp en hatt i ett träd
och lägger en knöldlit i den, så trodde
man förs att man inte kunde träffa
hatten med ett gevärsskott.

När man satte ihop sätter man oftast
en falla eller sätter på några färger i tiden,
så var det vanligt att man sätter en hatt
och svetade bräck knut på den och styrchade
den. Dessa delar lades sen ut under fallen
eller sätter på att locka råven dit.

Lukten av härmr skulle giva detta.

Detta visges haat att göra om sündagarna.
Om man glömmer något jaktmaterial,
när man går på jakt, och måste vända om
för att hämta det, så får man ingen tus
den dagen på jakten.

Om man skjuter skatorna blikskrans skand.

Jahn Ekansson

LUND'S
FOLKUNNIGHETSKRANT
UNIVERSITETET
LUND

23

2790

23

LUND
FOLKMINNEARKIV
UNIVERSITETET
1900-1940

Jaktbok och jaktvidaregelse. (Dynamitbok o. s.).

Om en häna blivit skörd, så skulle man
söka få fåt i en leverande arm, stoppa den i
hans pipa och så skynda ut den igen. Då-
igenom skulle den bli borta igen.

Man får inte önska en jägare "lycka till"
när han går på jakt, för då får han åtae.

Möte med fjärtimmer sätta också am-
mun och det somma har man att vänta att
man får se en pakt eller ekon springa
avve vingen.

Om man är tuckann om åt vilket håll
man shall gå för att träffa på vilt, så skall
man kasta sin hatt eller mossa i luften
och åt det håll den faller ner skall man
gå, då har man trut.

John Wikström.
Ågerum.

24

2790

9 /

Vid sädden.

24

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I Wallast, Måums s:n, fanns det fåv, tiden
en man, som, när han hade sät slutförd "säja-
lobet" upp och nu vänt på åkers och självtäende
i jämte det han tre händes förd arbeta falle
dröslä, men på det, under det jorden fäll, sa han:
"Så lång ska såren bli", varvid han gav att höja
och sänka handen marknade den ånspride
höjden på sådens. Trägjen höjde hem handen att
höge för varje handfull. Det gjordes föd
at sådens verklig skalle bli så lång, som ut-
pekades.

Carl Bengtsson
Wallast.

23

2790

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
25

10 / Fjärde fälket jorden.
(Mjällby s:m)

Får lejde mässig fåv äict; allmänhet
men man kunde också göra det fåv halvår,
framför allt gärde det sommarpigen och -
drängen. I fjärde fälket höyade man den 7.
nov., i senare den 24 april. Arbetsåret
slutade alltid den 24 okt. och därför
till den 1. nov. räckte den fåv tjärnste-
fälket allmänt fri veckan. ("Markan & kommu").

För utgjordes får i mycket myga grad
av pengar. I fjärnvorshalle; allmänhet ha
en eller två angångs klöder samt skodon
(mera fräskor), var till den jaktatis som
blev efter en skajipa sitt protalis, denne
sildes så till hushunden, och detta var ofta
de enda pengar som pigen och drängen fingo.

Eftersjö mitt hade man de båda mark-
nadsdagarna på äict, sommar- och häst-
marknad.

Matilda Johnson.

Blekinge Upp. Ture 172550
ch Skåne 2790 LUNDS 26
v 1929 Traditioner från Västervik
FOLKOMSLÄNKNINGEN

Här: och nu röjs för två aliki stoffsvisor, men
jag har inte något av dem nu.

Stoffan sköjs: man halle sida hästarna till
Att nu rinnande vatten och vattne dem dä.
på annandag är noga.

Så skulle man också syg, tidigt den morgonen
och i noga bryggen, och kom man med det
imangådens folk kommo ut, så var de båda
akom för dem. Fingo de fäst på dansen, så hjođs
han in på traktering.

Gillen: Inn i dag fördamna flyttgille och hängille,
det förrän man flyttas och det senare när man hittar
bygge och gäller häniel det följande gillet rinnende
beteckning. Andra giller är potatigille, som finns
som andslutning på potatisålden, och astagille,
som är beteckning för teltvättgörning eftersom mjölk.

Tore: tiden var det framförallt och nuens tjänste-
man, som hade rätt att kallas "äternjölk" (Pünktchen,
klockaren och hypogubben). Tore Svennsson.

22

2790

— 1 —

27

Traditions from Vienna.

Tän se man att vagnar, när det här brak, ja;

"Kommst du nicht mit? Kommst du nicht mit?"

Maar nu ded' giek hemich so' de glatz:

"Tú là ai mà dám! Tú là ai mà dám!"

67 /

Vidare 1868 sa' man att hyspana: två gramm -
jäderas jolo så här: den ene sa': "Inte hör"
te vauat (vät)! Inte hör te vauat!"; och di
svorende den andre: "Samme lant te vauat!
Sammedank te vauat!"

Enging finally makes it for barn mid Barna -
killa och da, becather man, eyring kitten upp.

Då var sammankallades bygårdens genomsnittslärare i bygården. Nu däremot sker det genom kring-
sändandet av en bykröka av papper med alla by-
medlemmarnas namn på. Briskan utgör fissa elder-
mannens gjöd och ~~och~~ fissa dennes grönne gårdar
från jord till jord hela byn igenom, tills den åter
vänder till utgångspunkten. Jöns Svensson.

28 2790

Tradition pris förrum.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
28

Nås digardiden häjde här 1350, blevor han
7 minniska-hon; hick: Vänum.

"Vänum halose, Tortofta skolane".

"Jag stände att ligga upp h'et" sa Ria-Lasses, nu
Hon skulle nu o. ta bissen (adstår).

En man hade slagit i fjäl en annan. Den han ar-
tjänat sitt attraff, kom han tillbaka till sin hem-
bygd och blev då ansedd för att ha förmåga att bota
skörvene. Han stöck till på sin tumme och gav
det röpta barnet in lite blad. Denna han kaff
ansågs ha upprisat hon misrat en annan.

Trotsna till julkragarna fick man avsläktingen
och grannar. Kragarna skulle ligga honom över julen,
och vid julens slut var de från hända att äta upp.

Jens Lennartsson.

29 3790
Tidshyra (Vänum). 29

Gågubben på Nöje marknad fän hade spirtasor
ja flaskor, med vars hjälp de sprödde.

Man skulle inte hugga ner "hypletin" fän då
miste man kreatur; gärde.

Ett odöpt barn skulle ha stål i hister fän
och skydda det mot tröldom.

När hunden gnoll: jämmede sig, så var det
foga om husbondens bly

LUNDs UNIVERSITETE
FOLKMINNEARKIV

När tappnagot om knällan, blev det avänder
före nästa knäll. Tidana tappnagot kallades
"ovödertappnagot".

Om man ville dricka en kille, skulle man
fäst gratta i den från att intet antekhulle hänta
en.

Jens Svensson

80 2790

30

Dykhagrin men.
(Värums),

LUNDs UNIVERSITET
FOLKETINGET 1937

När arbetarna vid et kyrkobygge hafpturigille och
gungo hem på kvällar, måtte de möjst dyra och det
fintu skulle detta vel döda det och gjöva ner det:
kyrkogården. Så frik Värums kyrka et lamm
tills Dykhagrin m. aler visar sig förfalk
som han för orsakat att atjala i kyrkan nattetid.

Jens Svansson

Blekinge

Skåne

31 2790 Nytt. Tore Kårelson

Tidens fås anden i Västervik LUND 1911 31

Första, den 25 maj, hörades fås "höradan"; då
skulle man så hörta.

Den 26-28 mi skulle man hörta så häckningar,

Pascalina-dagen kunde man sätta hönor, om det
var lämpligt, emansintre förses niojan av härmor -
dogarna (26-28 maj)

Honet sättes inte förrän 4-5 juni, det som inte
kunde härras nu vid denna tid skulle; alla fall
cisside dogarna och härras nu sedan.

Efter att man läkt urväxthet: töngt & åde
men om tiadan och sätter späigeb på den i bland,
för att på så sätt förlänga betet där.

Jens Svensson.

12 / Sudjibuk, Nåsum. LUND 1900-01-01

På sommaren och tidigt på hösten gjordes träden
och fingo si ligga ~~och~~ och torka över vintern. Innan dag
var de lagt till vägen, heft en dag där de havde mulet, sattes
man ned i det. Men törlade det i motvind och så sätts
hela sidan bort i ett. Till detta gjordes även de utstakade
gräsmatta och man hade att befara skogshundar, plöjade
men: min hemlighet är att efter Björn Glanssons,
Kungsparken runt med jän och sedan gick intill eldern
över dös har gjort.

Första året hade man potatis, som ofta avslut-
jandet hörde ner. Därför röste röste man och
såg. Tädder av sängpö tillgick riklunda; men
stegrade det i nummen och blökte ut det. För att det
skulle bli jämt fördelat. Innan man tog upp rösen
och stakris sädde man röjen; men nu myckes nu när
man tog upp potatisen.

Kunty här dessa härdarhövdar, innan det
var det byja till kreativiteten och skogen fick växa upp
igen. Ibland rödbom en källa i hörnet med att sätta
"läpprör".

Jens Paunsson. 23 år.

Övriga nämnde avvis och slakt.

Alta ha svinnor om satts tångens djupa
härkemannen här på bener, mest kanske fram-
fötterna, härigenom röjs den ande ha git, nu
men drog in i svarna hysden.

Man häv inte tingar innan de blivit
fädde, ty då blir det inget tröf med dem fö-
bonden.

Färra abullemangon synga härd vid fäv
att hon skulle bli hunnitig.

I mera delarna av Kärrumms s:s anvisande
man fördam följande metod för att hästra
tjurar och bockar: man hand mycket hårt om
ungefärligt och smäck denna hand sitta till
ungefärligt utträde och föll bort, vilket naturligtvis
valde ejint mycket tidande.

De svinn som ha unilaugia rygges äro
dudtiga. Ua de unnpas under till lözen, så äro
de turbja. Länga sön på unilugias hårda stora
grisar.

77.

Påverka sändande Svin och slakt.

Om vintern hägna rabbner på en smärgis, så blir det
et dödligt svin.

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Man brukade fåv skära av en liten bit på dungan
när man pasturat engis. Dungan blev då stort i kroppen.
I Glucyd Flönsa: n, blandade man fisk-
gödsel bland grismaten.

Man plågade fåv, och deh raka nog in i ge in
grismat bland maten. Fåv at giv den "helliga" matfisken,
eller också ger man dem lite kryddor
eller bärmoxin.

Men unga grisar i vissa fall återvänder till
baka i jorden.

Fåv unded vanlighet att man gav mader -
sagan berättades från hennes grisar, när de
pasturades.

När man köpt en gris skulle man ta in hanen
i stugan och helaft på hörnet ge hanen lite att sätta
säckullen. Han komma att trivas.

Den som köpte en gris skulle ha med sig lite halm
från grisburen eller svinskolan, där grisar är höt, fåv at
få tros med hanen. T. T.

Överlevande svin och slakt.

Dagen före slakten skulle ~~sas~~ svinet ha haft
föde, delat tura redan, för di skulle ta manen bli
lättare att värja.

LUND S UNIVERSITETSFOLKMINNESARKIV

Han slaktade grisen innan i adegens färs.

När man skai av svinsfötterna, plägade man oftast
stora rammarna de avskurna ytorna.

"Lindraunā vid orjuna nära nyggen skars av
genast och om möjligt killades de till slaktarnas
måttid efter slakten.

Lyflesionen på hjärtet avskurades och alla
gröteske på lungor allt leven likaså; den fai man
inte fojtia.

Han skulle inte åta grisarungen för di
viste man medif likasam sumpen. Lädes
till barn.

Kvinbläckspinn lade man mellan sultändret
för att få stödla vattenkista.

Om man äter svinsmärgen blir man lö³
och därig.

7.7.

36

2790

36

Posturvisande röro och slakt.

Näbbmed på givens fötter, använd man fån till
vinkorilar och ibland också till abgryndar.

Svinbost användes av skamakuren till spelen
på hans "bucklaer".

Hjälten (mittens) användes inte tills mat utas han
skulle läggas på hottnen i pålägsgrutan för att beras
jälvorna del. då färs hälles han också
"jälvroaktaren" (jälvroaktarden)

den polsa som gjordes av ändtarmen skulle
slaktaren ha, varför den hälles "slöte-polsem".
Den man gör också betydligt tjockare än de andra.

}).

LUNDH JÄTTER. LITTS
FOLAMINNESARKIV

Cocito från dyrnäralstug. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 37

När man hade tandsvick skulle man ta tre stickor
på ett fruktträ och peta med dem i den yrke tanden, tills
det kom blod på dem. Så knorde man ett hul i trädet,
stoppade spetsarna där och slog en plugg över.

Man hade granskad när man hade svick, då hopp
med gungkvistet, lade dem i en halja och hillede in
korkhett vatten på. När liknande eftersmak före-
kommo.

Om ekappelens gjorde man blöck från
genom att lägga sot; den utpressade saften.

Plörter kohake man av granskida och
använde det på sår, där dom som har svick i
fötterna shall de haat haat ha radant plörter
under fötterna.

Man säger att om asken går i ejan
kommer hon igen den trädje den är en efteråt.

Jöns Toedberg,

Poetiskt från Gamla tider.

När hister hörtar ("han Kvarn-K") skall man
skaffa röd och grå antimonio samt några droppar
skedvatten, vilket allt man sörjer in i et paper
och ger histeren in åtut, så går det bra.

Glen på guiana är en vid vänhet i form av en rund
kula under tungan, som man måste skära bort,
Men dessutom måste man skära bort i fotdynorna.

När en hirt får svallat handkårt, skall man
gåra hässna där med salt.

Vid urinstämma får man in snas i urin-
gangen.

När huvudet hade fått stoppning gav man
den en bärslake.

Den kokade "försilje"-sötter och tig är
vattnet vid urinstämma, eller och tig man in
en dekorkt av pepparrot, försiljesötter och
eneötter,

J. Swedenborg.

39

25.90

39

Övrigt från dygnsmedstugan.

När en hund tjuter om mästerna, så hörde det
eldsvåda.

Om en hund gör ett ägg, så blir det en shapianas
av det, säger man.

Höns-vitter är bra som lokomedel på sår.

Om kreaturerna gör illa eller hältade, så
skulle man ge dem missingsfärjan som helse-
medel.

När man har "prins blod" ger
man dem "blodörter" eller och knut och
ärtika.

Ett färhusar ger man ett stycke
zimtstek och en gris ett stycke Taly', när de
är "tunnlinnade" d.v.s. ha ant i magen.

När man lag grisens mader först
påck han "dyntus".

Om en ko eller ett får fått en hästsko
(ett litet svart hopp) i dycket, sätta man det upp
och dör.

J. Sandberg.

48 2790
Anetta pris dynamitstug.

40

Man skulle alltid fås lägga nypa salt i mjölken,
när man valde den, fås att ingen skulle humma gönna
hon väntat ont.

FOLKMINNARÄTTEN

Si man kostade grisar, plogade man akän
av svansändan på dem för att låta hummabilja
dumfjärs sigrisarna.

Dånn man lade ner jölsor i kitteln, slog
man den sakta i spiselmarken och sa: "Väck hele!"
Det skedde med ins enda jölsa.

Man hörde inte blåsa på elden under
grytan, för då sprucko pöltarna, trodde man.

Sprutja ägg bli det tappar av.

Gåt tappan ar dagen, hädrar han segn.

Jäns Svärdberg.

11
Pocetta pris af gammelstøyr. 2790 - - - 41

Man "kør kolven" når man tæs bort det vila bræket under kløvema. Det pligter mange kon, om hon ville
stå upp det.

När en ko "mister drabet" = mistat i dödsslagen,
skulle man parkta valten upp på ledugnidsbaket och
uppfanga det igen när det komr ner och ge hon in det.

Kalvar, som föddas under julen ("jula-kalani")
är bort.

Gren kalvo hadde flera sypa spranar, blev
det en bra mjölkko.

När en kalv förläts givnas dödhet ut sin
mjölkpraktis, slog man handen i: personen med
alevens och sv: förläts givnas dödhet du själö"

Jens Sværdberg.

32 2790
Övriga från dramatikerna LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 42

Man skulle lägga en ko i sin egen torsdagsmorgon,
så skulle hon komma att kalas på dagen.

Man plågade härliga hög under hufvudspåen
hövlande ko, för att biamoderna inte skulle falla ut.

Fjärde sitt gav man "grättna" kor för att de
skal bli "helliga".

Den fjärde dyck en nykalvad ko plågades ja
bestående av varmt vatten med lite mjöl i.

Mjölkakor kunde man endast skjuta
med pilbågar.

Mycket tråkig var man när kor för att de skulle
blivit "helliga".

Konsertshörn gav man i jödskel-
städern. See av J. Sandberg.

18

2790

Gävsta pris för annalstorp.

43

På en bus mjölkho är det två födjupningar på
nyggen och ju djupare dessa är desto bättre shall
hon mjölka.

FOLKMINNESARKIV

Ju tjukare bus en ko har, desto särre
mjölkar hon.

Ju längre runt, ju bättre mjölkho.

Om "tack" på en grisgå i vinkel på nyggen
så är det bra. En andengris kallas "våragnis".

Man skulle inte tänka tjuren ägde någon
annan den, utan endast hettat honom och sågå.

Efter kalvningen gav man is hon ett ägg
och en skiva bröd och en lök. Men också av den
första mjölken hon mjölkade, för att hon fort
skulle bli lätt.

J. Sandberg.

B61 Uppsl. 1944 2790
F. Almgren 1989 Övrigt från dyrkannalat LUND'S UNIVERSITETS 44
FOLKMINNESARKIV

Innan dag jul skulle man upp mycket tidigt
och "möga" ut i stell och lodugård, så att man kunde
läsa om dem, annars kunde ens avvärna råka
komma och häcka in grödseln i dyngstaden i
husen igen. Men komman på den då, fringo de
"tecktering".

Man hängde en hästko utanför stell-
dörren och en i spilltan, för att inte mässan
skulle kunna komma till hästarna.

Tän känd man en bön med knutad
dyribatrack och utlös på ett av färm i fästjorden,
når man släppte ut den, som skydd mot näven.

Om åldarna på boken på en ko är
stora och già långt fram mot frambenen, är
det en bra mjölkko.

J. Svedberg.

45

2790

Ted och tio i Elleholm.

45

När en parkulle "blå lätt" gav man henne att läk
och rödlik.

Ju längre ner i järnan "hovet" sätter på en fö,
desto bättre mycket hon.

Är påminn och göta hästfädel skulle man ha
+ härlan för att få smör fat.

LUND'S UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

Alf Månsen.

Med och till i Elleholm.

Om en födunursunge råkade riva vid ens hand,
så blev man adalig.

Om man töggade et äpple i armhilen, så det blev
genomdrött av svart, och sen gav det till en flicka, så
blev hon här i en.

Om man gav sin svet tills et djur, så bli det en
tillgjort.

Tar man en svettig sele från en tars häst och lägger
på en arstygg, så bli denne snäll.

I svalonen gör inte betalde nände knära.

På man måste pick högra et djur, kunde man ha
läga et par tis hår av djurets hud, så skulle man ges
dem buren göra djuret ejakt.

Det är attas om en frånbring spottar i en
svinsköfa.

Till man ha svintus, shall man gå och ta mat
i en frånmande svinnacke, på et ställe där de har svintus,
och ge om egna giv den maten. Kallas "ta trus".

Olof Måns.

Tao och sed.: Kajsa.

p. Man tände elda vallungsminnasten på Vallbergs-
(fl. 2) backen: Baket.

Göken kommer: tände och gal: minnade verkan.
Hon gal till bronch ad möjet. Om hon gal på hon
kvist blir det dälig gräde eller och många sälla
barn.

April-märkt förekom både den första och
den siste april.

Några grödorna böja knäka är mörkfärgade släkt.

Nå sänder sitt efter urban, blir det bara hön's
och ingen knäna.

Annandag jul var man uppe tidigt och "mögade"
ty enars hande de röda honna framförande sann, att
bestade i gödseln: dygdon: ställ och lader göd.

J. Trulsson.

48 2790 Tav. 10
Björneborg 48
Seder och tro: Växje.

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESSAMLING

Vårfrudagen, kallad "Frödagen", den 8/3, var första vär-
ldagen. Istana efter den skulle någonsin i Växje.

Så sade en kommit till en vis köjd på himlen
så grova vattnet lika berunderijts på isen som
solens oranipan.

Såd annan sas: ej ännu räcktal olyckshets-
"fjärrt."

Om Björnid siddes: my sā blommade det
bara, men röddes den i neden, så satte den frukt,
Kom sällan sas Bonifatius (d. 4 juni).

Och också nu "Tjynnet" (slönet) röd vid blom-
ningen.

Sådant röderik är "40 martyra", blikt det sen
40 dagar.

Urband. 25 maj' skulle linet sas.

Urban, Vilhelmina och Beda skots egnmäces keda
d. o. r. sådant ordet är ~~respekt~~: under dessa daga-
skall det bli under respekt. juni, juli och augusti.

Frys det "Frö maki", så frys det 40 dygn
därefter.

J. Frösén

68

2790

49

Löds - och begravningsrätten
LUNDAS UNIVERSITETS
FOLKSHINNEARKIV

I begravningsgården sättes man enkasten vid grindarna och magasinför den döde gravat strax klockat en och svarme, eller gravat läggs under av sidorna graven vid väggkanterna. Det gynnade man också vid de gränder, hys som liggat både före. I bland gjorde man med ant eller annan ett par framför grindarna.

Lilländan av hister bär ut först.

Vad det nog är förfällduna, som död, och nogom av dem kastat på nogat av brönnen, så hände det inte på följa med till syrkogsgårdens.

Om liggat blumpades i hufvudet, så blev det snart ett nytt lik : främlän.

Om plackan såkne sålde detta slag, nära det ringen från nogon död, så betyder det att det snart skulle bli ett nytt lik inom samma familj.

Hyrkogardsmull användes som batemedel för en slags tärna. Man lade den i vatten och drack vattnet.

Man hade dåringaren prägig just på härvyzelns alltidsgågen i hund-gestalt.

Gamla flickor fick "åka på glashusget" efter doden.

F. Svedberg.

57

2790

Löds- och begravningsrader.

LUNDAG 1890

50

FOLKOMMISSIONEN

Man använde lundgångsabitation till likfärd, om den fanns kvar.

Efter pläderna lägger man en pykantig duk över den dödes sängte.

Om en person hade "slaget"-fallande syka, så skulle hon bli bär genom att dricka nöjor av likvatten.

Hypokrypinne, som snickaren hyndeck av, när han gjorde kistan, skulle vara inmed i denna.

Familjen frigo en psalmbok eller en psang med i kistan.

För vika ringde det längre än förfärliga och "hemningning" föckas endast för ole i tis,

I pålarpittringen begravades i norra hänen på gammalstöys hypognid.

Ett hundrav van dödfjäts bedöende inte jordfjästs

Innan morgonrig: nöj till kyrkan, hall möjlig att kom tillbaka vid kistan.

J. Svartberg.

Släds- och begravningsrätten.

LINDBS
FOLKMINNESARKIV
UNIVERSITETETS

För hand man upp, halan och trycklåt till ögon
locken på den döde.

Grämmar om rovata eller mita blides betyder
lik.

Dygden beklade dödsfallet i det han, på varntak
har skick.

Men flyttade den döende förs att undanlämna
hans död.

För brände man alltid ett par ljus vid den
den dödes huvud under den första natten.

En psalmbok lades på bärstet.

En prämmende skulle trösta liket, i allmän-
het bara enkelt.

Dette valnet skulle man sin bevisa till be-
gravningsdagen, då man skulle pasta valnet efter
liketjaset, fört den döde, intet skulle komma
och grämma dyrik han igen så ham han inte längre
en till valnet.

Lidvalnet använde man också till att bota
"skärvan" med.

). Sandberg.

Görta pris öppnatslup.

Först hade man römpimse i seldomen till skydd mot jortus, om ibland hällo vagnen, så att de inte kunde hära.

LUNDs UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

När man upptäckte på älven, fik man "prisa under".

Hade man sin hing munnen, så' de, att man hade fått en falsk hys.

Bölden "kastade man ut", Man tog var av dem på en silverperming och kastade denne på en väg. Den som då tog upp den, åverkog hälarna. Dåjoi skulle man aldrig gratta fårik innan man tog upp sådant hittel gods.

Man skulle ha is pungen innan man betalade ut nådun på det nya året, annars skulle det både otur för det kommande året.

När man plöckade äpplen skulle man inte ta alla ut, låta några sitta kvar, annars blev det inga nästa år.

J. Svartberg.

196. s. 6.

Uppr. Turc Hansson

2790

Göteborg från Bjällby o:n.

53

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Man skedde halven" gav att ta bort huvudet under
klockan, och det gav man hon in, för att hon skulle
blit lätt.

"Höret" skulle mygas vid midsummar gav att
man satte grönalegrenen i det arb. grenar skulle vara så
långa som man ville att linnet skulle bli.

Om man tog äggen från hässes medan de
varo värma, så skulle hässan få varit fävat nära.

Man kan lägga häns vid nypändning, för
det skall det bli bra årspeckins av hycklingarna.

Man skall inte lägga häns på ägg växpta
av häns som är knucka (= vilja ligga), för då vilja
hycklingarna också givna "knucke".

Häns skall man lägga på ett odda antal ägg
Rorna Kliss.

37
2790

Poem från Bjälby s.m.

FOLKMINNESFRÅGOR
54

På en gård i Bjälby hade de en hund i hagegården
där nio djur kunde stå utan de dogo. En ging bens
en spinnelit och följde om de hade några ejtukreatur.
De men talade om förfallendet, sade han att man
skulle göra upp med i apison och grava i hisen. Gli
hittade man där något som liknade en kroko,
detta bestod man prisat den, och di small det
som ett rast. Eftersom det var i hagegården.
Men man trodde att något illasinnat och trots kunning
hade lagt dit den där "kronan".

Hans Ytter.

den dagen kom ledde till tros skulle hon inte
mjölkas förr efters demokratin, så skulle hon
komma att halva om dagen. R.Y.

En po har aldrig ett "var" (en vissel) i jemus
och ju längre var det citte, desto bättre shall
hon mjölka.

Ju fler tändes en kalo har i undanför
när han förs, desto starkt han bli. Detta skall du vara d.

R. Ytter.

sl.

Upt. T. Næssan
1929.

55 279 QUNDS UNIVERSITETS

BESTÄLLNING PÅ FOLKMINNESARKIV 55
Avector från Björkby s.m.

Nå man sollte nogölk skulle man då noga
droppa kold vatten i den.

Då var man bo åt hänen fridade för köpen.

Nå man kunde omväxla, skulle man ha en kniv
instucken i häxan, för att om det kom något sneden
man kunde, så skulle han inte kunnat göra så att
man inte fick något omväxla.

Nå man behöde, såg man myckhet gärna att ingen
frimurad kom in, förvis man hade handet:
ugnen, och det kunde inträffa, att man inte ens
släppte in personen i fråga, förvis man hade det.

Iam skydd mot manen skulle man sätta sina
akdon med nästan mot vägen, när man gick
och lade sig, för manen miste just harkorna på
sig och det kunde kom inte undan stora så.

J. T. Yelin.

56 2790

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 56

J. T. Madsen

1929. Sed och tro från Rydö

Om man ska mörgöra i hemmen, så skall
inte männen kunna komma in.

I byrörna skulle man ha en häina, så att ingen
kunne frägra den eller mörgöra den smärt.

Fitlock och kent skulle inryms i salldörren,
så kunde ingen spela härstum.

Det vattnet, som det haer förra gängen
badades i, skulle man inte släcka under ha
himmet, utan det skedde oftast i badugnens
Mest tillit ellon om mat liknande ställe.

Barnens kläder skulle man inte
läte hänga ut eftersolnedgängen.

Vävar gingo hant om man tröxtades med vatten
på en "holadde" efter ett regn. Gunnar.

Tuin Hjällby s:n.

LUND'S UNIVERSITETS 57
FOLKMINNESARKIV

I min barndom fanns det en klok gubbe, kallad
Sme-Eriken, i Hjällby. En gong reste jag hemom,
och före en halv års tid. Jag var så smal, så jag kunde
inte väla på en enda dagg. Hylleknoppan och rödurtet
skulle jag skaffa och haka ihop: nymjöldad mjölk.
När det så hörde skulle jag hitta hundet, med
öppen mun, i ingen och också slicker något av
valonet. Det gjorde jag, och blev bly inam dott.

22. 7.

Om denne Sme-Erik berättade man om att
han hade väckt upp sin döda farfar på Hjällby kyrko -
gård, för att av honom få veta var ett jordkornet
kontakta fanns.. Farfaren sa' dock att han
och kontakten hittades.

22. 7.

58 2798

Puerto från Torsö.

58

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

För hastade man pengar i sjön, föret ja vind.
eller och visslade man på vinden.

Deh klin dälig tus om man möter ett fästnings
när man går ner till sjön med gamen eller går sig ut
på sjön.

Engång hörte jag en gris av en hund. När jag så
shulle hörta hem den i en röck, så han till mig, att
om jag mötte någon så skulle jag ha vänta
ändan till honom, så kunde han inte gåva
grisen något illa.

Ofta har jag hört talas om sjöminn, som
på ett underbart sätt blivit väckta av ett dets namn
rapades tre gånger och därigenom lyckades rädda
sig ur en förfärdig storm, Om deh inte rapporte
dets namn, så härlas ett annat egendomsligt
avväsen annalag på pajat taket.

Johan Wikansson

59

2790

59

Gärtor från Torsö.

JÄRNLÄNS UNIVERSITET
FOLKMINNESDEPÄTN

Man skulle inte lita jämnen hänga ute över ~~mitt~~ nät som snarast, för om nidsomme doggen fäll på dem, skulle de bli "sköra".

En gubbe på Värnik, som ofta sökte plöka i fjärs
söende fisket, rökte jämnen och rörde i halen
med säkelse.

Om man ville förtäga en person fiskehunden så
skulle man ta en liten levande, stoppa hemme i nät
t. ex ett pajpu, och lägga detta i bråten eller bland
jämnen.

Tors : tiden hand man på jämnen en pors,
som bl. a innehöll knicksilver, för att hållas inta
skräckta fisken.

För lade man alltid en penning i "masta -
sparet" under matten, för det var lyckosamt,
och av samma andimål lade man också en
hästko yxod ping mattan på Taften.

Johan Ekströmmans Torsö.
född: Värnik.

Fr. T. Ture Månsen 2790
Fr. T. Ture Månsen 2790

929
Hörd varata hyllebärs kakor man sopp, och till
en litet sopp skall man ha et kila socker. Hylleric
kakade ansigt på blommorna, och potet skulle man
kaka det i et kål med lock på för att kruftan inte
skulle förrinna.

När deh bryjde bli "dun" på kören, sådalle man slå dui,
Jö annas kunde durnet fastna: "femtänläggen"
(en tunt) i kon.

Man skall ta en markost och gräva upp över
hästen, så kunde inti manen komma åt et idag i den.

Mjölkhusar kunde man endast skyta med
skott inneställande värvagshorn och aleknopp, och skott
manen blev det bara et stumperkoff (skinnet) och
möga fröstückar (skeddet) samt möga ylletidhar
(tarmarna) sporrefter honom.

Nerötter, som solen skint på, är det
frubigata som finns i världen.

Bur. av Per Romberg. 86 år.

61

2790

61

Sed och tio i Rydö.

LÄTTA TÄVNINGERS
FOLKLÄRNING

Nåd man vill skänna en bössa, så behöver man
bara blåsa i pipomyntingen på den, och därför
man en kug, så blir ens bössa skänd.

Tan skulle man fästa en liten pisa med prut om
hakun på en tina, så skulle inte höken komma ta
kvenne. Detta minnsgjorde man med fai fai
tanos inte skulle kunna göra dem något illa.

Ett annat medel var att sätta sopkasten,
som man använd under julen, i atengården nära
gården till skydd för höken.

Tan blandade man komfort och sving och
doprade höken döri, näs man fiskade ål.

Därann skulle man röka i videdask.

Om man åre fläskalake i grisens vacke,
så akall han dö.

Om man tar av det vita på min tänder och
stryker på armen, så skall den dö min port.

Tom medel mot diare använde
man mässingsfilyrin.

Pi Rombus.

62

2790

62

Ted och tio i Ryedal.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Nästan hade klöversjukan, d. v. s det blev svårt kött mellan klövna, skulle man ge dem ett ägg och en tesked med mānings filypin.

Vad en gris har alen, får man skära hossen under klövorna i hoss.

När man har tandvark, peta man med en spik i tanden, så att det bli blod på den. Sen slösar man spiken i ett träd.

När man hade väitar, skulle man styrka händerna mot ejtjälorna i kyrkogårdsgrinden och säga: "Där styrker jag bort mina väitar, och när den som härnast kommer i graven tar dem med sig."

Hur idag näj jog häger gris, så färsöke
jag åtid smyga mig till att klippa av nätet
hurat och lägga den tillbaka i sticket, får
då han ingen förgåra grisens förring.

Per Brorberg.

Poortes från Märrums s.m. LUNDs UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Om man läter en flicka som man och är lösaktig men
inga horn får, ge mellan de ifvtagna delarna av en nogn
och man sen sätter ihop denna, så blir hon med horn.
Likadant kan man också göra med en ko för att
horn skall bli kalv.

Man skall läta en ko "läja" på morgonen
omjölkad, så blir det en knigkalv.

Om man läter hoviga jämna (med barken
tät och där avskalad) i kons vatten, efter att hon
varit tills tyres, så blir kalven hovig.

Vå man vill bestämma huranida en ko
i kalv, när man en dragnar ny mjölk : kallt vatten;
dryper den ur, så är hon röda, annars inte.

Man skall stöv mjölk på kalven och låta
den slicka bort det, så blir hon fört lätt

När man fridde ut nogen stalens mjölk på
ett ellermannat sikt t. ex. som myölkakun - eller man undat
smittans, skulle man ta mjölk, axilab, och kostha på
elden, så den alydliga bli buntad; ansiktet och kamma
och ge sig till hämma.

Alof Märrus.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

69

2790

64

Ovatio från Norje.

När man "magode" ut gärdetts annandag gavs mayor,
så skulle man lägga all gärdetts på ett ställe, helst på
dyngens östra sida, så skulle spretaren komma att
hölja armarna under römmelen, men spredde man
gärdetts över dyngen, så skulle motstraten åka.

När man under julafstan anöpte julljusen, så
skulle man taga vara dessa veka-stumpar och ge dem an
till hästarne, så skulle de inte få "kwerk" = bräck
under den kommande snövallen.

När man åste jästen (bärmen) i duckat,
så skulle kvinnan i friga frambringa ett härligt
lyft med läpparna, för att skullegås fastas.

Bm. Per Larsson.

Blekinge
Skåne
upps. 1929

Mrs. Mrs. Tore Höglund